

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, január 31. 1869. 5. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Kortes dalok.

Baranya megyéből.

I.

Lobog a lobogó
Kossuth Lajosnak való,
Szivünkben a képe —
Él hal érte népe.

Bugyog a bugyogó
Deák Ferencznek való,
Nem kell a hazának,
Maradjon magának!

Megérjük ha élünk:
Kossuth lesz a vezérünk!
Szól a hon javára,
Hallgatunk szavára.

Többet ér egy maga:
Mint Deák toprongyos hada;
Gyémánt a pennája,
Aranyos a szája.

Föl nosza! föld népe!
Ültesd Deák helyébe,
Ha majd eljő haza:
Fölvirul a Haza!

Jöjj haza, jöjj, várunk,
Légy a mi erős várunk . .
Az isten szeressen,
Sokáig éltessen.

II.

A berettyó ujfalusi választókerületből.

Kossuth Lajos kimenekült,
Sok honfi sziv búba merült;
Nem győztünk már tovább várni,
Felkereste őt Csanádi!
Éljen *Csanády*!

Olaszhonban hogy fellelte:
Kossuth őtet megölelte,
És áldását adta rája . .
Hogy járjon a nép javára —
Éljen *Csanády*!

Megizente tőle Kossuth!
Hogy csak türjük még a borut . .
Felvirad még a magyarra —
S szabad leszen . . ha akarja.
Éljen *Csanády*!

Negyvennyolczas lesz követünk —
Dolegatyust nem követünk;
Ki bennünket mindig pártolt:
Éltetjük Csanády Sándort.
Éljen *Csanády*!

III.

A bicskei kerületben pedig a baloldali Salamon Lajos hivei ezt danolják:

Ad notam: „Magasan lengjen a zászló."

Kossuth Lajos édes apánk!
Levelet irt nem rég hozzánk,
Azt irta a levelébe:
Salamon menjen elébe.

Salamon legyen a követ,
A kit minden magyar követ;
Kossuth Lajos jó barátja . .
Nem kell neki Deákpártja.

Kossuth Lajos édes apánk!
Jaj! mielőbb jőjj már hozzánk.
Hiven csak téged követünk . . .
Salamon lesz a követünk.

Mostan pedig ime egy jobboldali kortesdal is,

melyet **ad notam**: „Káka tövén költ a rucza" énekel

egy 3 forintos jobboldali Sopronban a bizottmányi gyülésen.

Kákatövén költ a rucza,
Sopronnak is van jó bora . .
De a hol „negyvennyolcz" terem:
Azt a helyet nem ismerem:
Mig iszom.

Kidült a jó bor seprüstől,
Elszakadtam kedvesemtől;
Ugy eltértem én a „baltól"
Mint részeg ember jó utról:
Mert iszom.

Ha tudták is hogy nem szeret,
Az én szivem „közösügyet."
Mégsem hagytak békét nekem,
S ne hogy „bal" vegyen el engem
Itattak.

Ki van a szemem forditva,
Nem látok a bor miatta,
Mert fogadták azt az egyet
Hogy ki közösügyet szeret:
Ihatik.

Jaj istenem mi lelt engem,
Részeg vagyok részeg szörnyen.
Eltünt eszem mint az álom,
Bal hitemet nem találom.
Beittam.

Eredeti levelek.

III

Hühó hé aty. fi!

Bekaptam az ángyérussát, nyakig vagyok a jó vinkóval Matyi pajtás! Neved napjára ittam le magamat eszem a zuzzádat. Küdtél nekem kedves czimbora oly kedvem szerint való kalendáriumot, hogy olyat édes szógám nem fábrikáltak még nagy Magyarországon . . csak a fedele megéri már az árát, azt az egy forintos rongyos osztrák bankót . . a mit pedig te aztán benne elmesélsz czimbora . . . no . . . hát a meg no . . . megér egy harmadfü üszöborjut . , abból a közösügyes gulyából.

Kari te! az az hogy Matyi te! szerbusz komám! a Pilátussát annak a Borsszem Jankónak, megenném most paprikásnak apritva, olyan kedvemben vagyok.

Ni te Matyi még azt mondják, hogy nem én vagyok én, hanem én vagyok valami baranyai pap. Az árgyérussát . . az apám se volt pap, hát még én hogy vónék? Hej sok jobboldali ökör megtudná azt mondani, hogy én nem vagyok pap.

Komám Matyi! lemondok én erről a kenyérről, mert hát nem elég az a dicsőségre, hogy egyik ember irkafirkál a másik embernek retteneteskippensiges nagy szavakat, oszt hát a meg nincs, a ki tegyik valamit.

Egye fel a feki az ilyen világot komám! nyakig vagyunk a lébe, oszt csakugy nevet bennünket a nimet, hogy viczkándozunk mint a csik a kasba.

Ni pajtás! azt hallom hogy az országgyülist áprilisba terelik öszve? Pajtás a bolondok hónapja az az április, vajjon nem tesznek e bennünket bolonddá megint?

Csak komédiás világ e pajtás! láddi Szabolcs vármegyéből már megvan választva Böszörményi képviselőnek, azért a nemes vármegye még se folyamodott a minisztérjomhoz, hogy bocsássák ki már a dutyiból; fecseg locsog a nipsig csak, hogy errül is amarról is hallgassík rá valaki; tudják hogy a szó ugy se árt már annak, a kinek ártani kéne.

Spanyolviasz országba is láddi komám! Szalámi országból küldenek király ifju urat . . . ezért bizony kár vót azt az Izébele ifjasszonyt elkergetni csak azért, hogy eben gubát cseréljenek. Nem láttam még olyan marhát komám, a melyiknek ha leveszik a jármot a nyakáról, maga maga vissza dugná abba a fejét, dehát most látom hogy sok az ilyestéle spanyol marha!

Suviczkolni való világ biz-e Matyi! nektek is soká lesz már uj esztendő, a mikor megajándékozzanak benneteket egy kis szabadsággal.

Tudod pajtás gazembereknek áll most a világ csak, becsületes embernek fel van fordulva.

Már én csak ugy gondolom czimbora, hogy titeket is azért tartanak a dutyiba annyi ideig, hogy elmondhassák a durnyikok hogy ez is virmány! egye ki ükeméket a fészkes feki.

Ráth Károly fiskus uramat pedig tisztelem a nevenapjára . . hiszen druszád ő is . . mondd meg neki: hogy addig illjen, mig meg nem hal . . azt kivánja

KARAKÁN MARCZI,
gulyásbojtár.

Petróczit fogott.

Volt Debreczenben egy Petróczi nevü tanácsnok e század elején, ki vidám tréfáiért, kedélyes modoráért mindenütt szivesen látott vendég volt. De különösen két egyén volt, kiket kegyelt s kiket minden este megtisztelt látogatásával; miért? mindjárt elmondjuk.

Ősi szokás szerint otthon esti 7 órakor estelizett s százgallérú köpenyét estebéd után nyakába kanyaritván hajduja kiséretében egyenesen a préposthoz tartott, ki 8 órakor tálaltatott.

Az asztalnál már egy tányér Petróczi uram számára mindig volt föltéve ki oly étvágygyal látott ott is a vacsorához, mintha egész nap mitsem evett volna; de még a nemes italra sem igen vetett keresztet.

Midőn a 9 óra közelgett, vette kalapját köpenyét s indult a városon kivül levő salétromgyárba, hol b. Vay generális lakott, ki rendesen 9 óra után estelizett. Itt ismét egy számára teritett hely várta már, — a melyhez ő, kinálás nélkül is egész otthoniassággal helyezkedett el, s az öreg báró társaságában éjfélig is elidőzött a finom hegyaljai aszu üritgetése mellett.

Petróczi uram e sajátsága mellett azonban szigoru tisztviselő volt s a város népének erkölcsiségére egész atyáskodással fölügyelt.

Történt egyszer, hogy Petróczi uram a finom hegyaljai nektártól annyira elázott, mikép a hajdunak támogatva kellett őt haza kisérnie.

Midőn igy együtt ballagtak, meglátja Petróczi, hogy egy dülöngöző ember botorkázik a térdig érő sárban.

— Megállj csak Jankó! — szólt a hajduhoz — támaszsz meg engem ide a keritéshez, mig azt a disznó részeg embert a városházához bekiséred; mert nem lehetily rendetlenséget elnézni.

Ugy lett Petróczi uram a keritéshez lőn megtámasztva, mig a másik részeg bekisértetett, hogy másnap példás büntetését vegye kihágásának.

Petróczi uram már rég elköltözött ugyan oda, hol nem busulnak, de azért maig is, ki ebéd, vagy vacsora után valahol megkináltatván, még egyszer hozzá lát, ezt szokták róla mondani:

„Petróczit fogtam.“

Hevesmegye

Hevesmegye 1861-ben Almássy Pál ajánlatára egy politikailag árva kis csecsemőt örökbe fogad, megteszi alispánnak aztán képviselőnek, s mint ilyen feljő az országgyülésre s végig a határozati pártnál van. De hogy pajkos volt a gyermek, csak utoljára is kitünt, mert a végszavazásnál a feliratra szavazott.

Pattantyúk.

A vadász és versenylapnak ez a mottója: „fortes creantur fortibus.“ Ma már ez nem igaz, mert nézzük meg csak a hajdan erős eldődök mai sportsman utódjait, bizony oly gyámoltalan creaturák ő kigyelmök, kikből se kocsis se inas nem teremt erősseket.

Denique csak mindenféle kormányintézkedésekből a lóg ki, hogy mi tulajdonképen nem magyar magyarok vagyunk, hanem csak osztrák magyarok. Minden intézményeinken s vivmányainkon ott csüng az osztrákság bélyege s ha sokáig igy tart, akárki meglássa, hogy még a szent István koronájára is simlédert varnak, hogy az is az osztrák-magyarságot ábrázolja.

II

politikai árvája.

Azt azonban még se hivé Hevesmegye, hogy ide fejlődjék és gyámattyjának a nyakára tapodjon.

Mikor azt a hires miniszteri titkos konferentiát tartották, melyben Mannsfeld kisasszony volt a grata persona! egyik miniszter rátalált ülni a kisasszony kótáira. Az énekesnő tehát odahajlik feléje s azt mondja neki:

Kérem excellentiás uram! azok a kóták nem fuvó instrumentum alá valók.

Andrásy gróf hogy választói előtt magát megkedveltesse . . elkezdett verebekre puskázni, de nem trefelt mert maga mondá, hogy ha tiz veréb közzé lő, ott egy se marad; önkéntelen eszünkbe jut erre a Lumpáci vagabundus bohózat, ahol a sneiderlegény is azt énekli éhes gyomorral:

„Jó volna egy sült veréb,
De meg kék fogni elébb.

Pesten most egy állatkinzás elleni egylet van alakulóban.

No ha ez az egylet létre jő, Ludas Matyi is mindjárt több kimélettel leend a Deákpárti hivek iránt.

Mióta Besze ki van nevezve a finánczfőtörvényszék elnökének, nagyon meg van elégedve magával s most már ő is hiszi azt, mit Andrássy! hogy „mindent megnyertünk a mit csak reméltünk."

A pestvárosi hatóság a rugott borjuk vágatását betiltotta a marhadög pusztitása miatt. Ez mindenesetre örvendetes hir a mult országgyslés volt jobboldali képviselőire nézve.

Felkarczolta homlokát a kényes gavallér tüstént se bészért küldé inasát. A sebész látván a csekélységet és az ifju nevetséges félelmét, fontoskodó aggálylyal mondá: „Uram! önnek sebe fölötte veszélyes!"

Ismét nagy futása lőn az inasnak — gyógyszerért.

— A haláltól isszonyatosan félek — mondá a patiens.

„Én is igen félek — válaszolá a sebész — hogy önnek sebe hamarább meggyógyul mint gyógyszerem megérkeznék."

Bizonyos Hirmondó trombitásának is igyekeztek egy elnökségi kontót oda vetni — mert hátha hamarább kissebbség lesz a mai többség, mintsem ő valami kényelmes hivatal élvezetében részesülhetne.

A jelek arra mutatnak, hogy készül a mondvacsinált többség alapján nyugvó kormány pórul járni, mint az a pórnő, ki kemény téli estve vizért ment a kutra — azonban a jégen elesvén annyira megütötte magát, hogy elájult, s a csikorgó hidegben szétszóródott haja oda fagyott.

Férje nem győzvén várni elibe sietett — megijedve látja a plasticus helyzetet, — hirtelen lehajlik meleg leheletével igyekezvén kiolvasztani, — de e közben tömött bajusza is odafagyott, — a nagy kiabálásra csak sok idő mulva érkezett segély a faluból hogy mindkettőt megmentse.

A közösügy még most jár a kutra, hanem ha elesik felemelői is a jéghez fagynak, csakhogy segélyökre senki nem siet.

Adomák.

Egyetlen fiacskája volt egy uri asszonyságnak s az is nagyon betegeskedő, daczára, hogy az anya még a fuvó széltől is óvá s mindig kis bárány kájának nevezte.

Egyszer aztán komolyan megbetegedett az urficska s az anya keservesen sirt . . . hogy mi lesz belőle?

Az öreg szolga meg akarván vigasztalni asszonyát igy szóla:

„Mi lesz belőle? ne féljen nagyságos asszonyom! jó az isten, meglássa meg gyógyitja még ezt a kis báránykát és fel is neveli birkává."

A minapában Baranya megye egyik községébe egy tudós német azzal az édes vigasztalással állitott be, hogy ő adóexecutio; tehát nyissák fel a község házát gyorsan, s készittessenek jó ebédet bőven s minden adó forint után hozzanak 3 kr. adóexekutió pénzt is az ő napidija fejében.

Mikor aztán igy kiparancsolgatta magát elébe áll az öreg biró, s azt kérdi töle: hogy hát van e pakszus?

Erre persze a tekintetes adóexekutió roppant dühbe jött, fenyegetődzött a pénzügyminiszterrel, hogy igy s ugy majd megmutatja ő, hogy ki parancsol ottan.

Az öreg biró azonban nem tágitott, azt mondván, hogy a faluban ő a gazda, erélyesen követelte a pakszust; megüttette a dobot, minek következtében a falu népe is kezdett megjelenni a reporton, mit látván az adóexequens . . szedte vette sátorfáját s ugy elelábolt mintha ott se lett volna. Pár nap mulva aztán bevitte a biró az adót minden exekutió-költség nélkül.

Számolni akart a deákpárti képviselő Baranya megyében választói előtt, de a mint haza érkezett, meghallotta hogy a kerület mind egy szálig 48-assá lett; a volt követ tehát féltvén egy kissé irháját szépen megkérdeztette először: szabad-e neki választói között meg-

jelenni? s egész csudálkozására azt a feleletet kapta, hogy „igen szivesen várják.“

Megjelent tehát a honpusztitó s dicsőitette agyba főbe a mostani vivmányokat a miniszterelnökként; mikor aztán vége lett a beszédnek, előállott egyik kortesvezére s egy betüig megczáfolta. Ekkor aztán négy szem közt akarta capacitálni kortesvezérét, de az megmaradt határozottan a baloldalon, söt annyira öszvedisputáltak, hogy a volt követ ur kimondta, hogy hát iszen tulajdonképpen ő is szélső baloldali ám, csakhogy alattomban.

Egész héten ivott a pataki diák s vasárnap is csak akkor ébredt fel, midőn társai a kettős isteni tiszteletről is ki jöttek.

A deák félvén, hogy az observátor feljelenti álmos fővel ezt a verset irta observátor barátjának:

Az anyaszentegyház zsindeles aklába
Betolni képemet hiszen ilyen kába
Fővel nem is lehet.
Mert az elmult estve . . .
Selejtes penulám borral volt befestve.
S a zavaros bortól annyira hevültem . .
Hidd meg istenüttse majd megdicsőültem.
Ne hozz hát barátom!
Több több herezísbe . .
S mind a két templomom
Tedd paranthesisbe.“

Rozgonyi a hirneves tanár olvasván a verset azt mondá rá:

— Ellehet engedni egész esztendei templomát —

Epegrammok

Kérkedik Ágravaló Jankó! hogy előfizetője
Több van **ezerrel** *mint a „Bolond Miskának“*
ezennel.
Mért ne lehetne? mikor neki oly sportsman **verebész** *most*
Mint Ondrásy! ki Jankót rég hordatja **robotból.**

* * *

Jobboldalt hát Simor ajánlja kegyébe papoknak?
S erre mi birta? talán valamely szent égi sugallat,
Melytől pártja kimulását megtudta előre . .
És temetésénél lesz majd szüksége papokra.

Szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Pécsről 48 lelkes honleány egyenként egy foriutjával:

Blachier Terka, Obetko Zsigmondné, Obetko Ilka, Rónaky Emilia, Grabarits Anna, Tury Borcsa férj. Virág Gyuláné, Dienes Riza, Dienes Irma, Pintér Irma, Pintér Tekla, Láposi Irma, Kisfaludy Antonia, Vaisz Mária, Föger Ida, Scheurer Antalné, Scheurer Berta, Scheurer Terka, Hajnal Mária, Kemény Etelka, Rozinger Mária, Labrentz Mathilda, Hermann Jolánka, Sinkay Mária, Barabás Luiza, Dobos Julia, Peschits Hermina, Kesztyüs Julcsa, Czirják Mária, Fritz Terézia, Siklósy B. Antalné, Schedel Ignátzné, Karácsonyi Andrásné, Répásy Károlyné Vasdinyei Kálmánné szül. Kerecsenyi, Kornis szül. Vas Erzsi, Herczeg Istvánné, Lill Jánosné, Pozsonyi Zsigmondné, Kovátsits Józsefné szül. Plichta, Kovátsits Károlyné szül. Krautszak, Hajmásy Ignátzné, Szigethy Károlina szül. Bencze, Szutter Anna, Nagy Emilia, Dóczy Mária, Csányi Anna, Budai Mária, Müller Györgyné, Ritkay Mária. Összesen 48 ft.

Kulcsárkarcsaiaktól: Mészáros György 40 kr. Kulcsár Antal 30 kr. Összeg 70 kr.

Dercsikáról Szarka Antal 20 kr. Zemes Katalin Nagy Szilveszter hét éves leányától 6 kr. Hubik Ferencz kovácsmester 4 kr. Összeg 50 kr.

Csernyéről Zatkalik János tanitó által 2 frt 10 kr.

Majtisról Vincze József 2 frt.

Ujvárosról Roztomili József lelkész 50 kr.

R.-Palotáról Bada János 50 kr.

Összesen 54 frt. 30 kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki mind a szerkesztőség mind a kiadótulajdonos.

Sziporka.

Tót finánez. Hájjá áz ur!
Vendéglős. Hallom.
Finánez. Ván áz ur szivár.
Vendéglős. Van.
Finánez. Ágyun áz ur hát egy szivár, mert vettunk válámi rosz tráfik-dohányt, de ugy csip, fene egye meg a nyelvünk, hát nem tudunk belőle pipáznyi.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Ni ni szomszéd! nem vette észre ..... még ugyan fura hóbortos ellenzéki lappá nőtte ki magát a „Hon" Csernátoni eltávozása óta.

Iczik. Hugy hugy Mihály gazda?

Mihály. Hát azt mondja Jókai uram benne, hogy az ő szeretete megoszlik Ausztria és Magyarország között; pedig ükigyelme mint afféle poéta ember tudhatná a költő ama szavait: A „haza mindenelőtt."

Iczik. Thudja khend Mihály gazda! a herr vun Jukai egy becsöletesch jü szivő ember, csakhugy egy kicsit rumanthikus hazaphi! épen ezért nem haragszik ü reá senkhi, ha ma repoblikános — hulnap pedig dynasthikos. Én merem mondani khendnek Mihály gazda, hugy a herr vun Jukaira még akhur sem aprehendálna meg a poblikom, ha egyszer azt venné észre, hugy a Hunnak czimét átválthuztatta „Halbrechts"-re.

Mihály. Jókainak ugyancsak tömörül pártja a Terézvárosban, ugy látszik hogy aligha fog succedálni Gorovénak itt a képviselőség.

Iczik. Na thodja Mihály gazda a her vun Guruvé! mint khereskedelmi minieszther elmundhatja majd: „óvé! óvé! .. schlechte geschäften kein rebach.

Ludas Matyi gyorspostája.

Fater Lupambulust a kóterban elvárja Ludas Matyi.

Egy lelkésznek; Beillettek volna biz azok a reminiscentiák a Ludas Matyiba is. No de hát a böjtben szivesen vesszük atyaságod predicatióit.

Gyengénszurónakés többeknek: A követválasztási dalokat mindenkitől szivesen vesszük, söt kérjük a vidéki naturalista poétákat, hogy minden választási dalt beküldjenek, hanem csak 3—4 versre terjedjen az, mivel a hosszast a nép nem tanulja meg oly könyen, de még 3—4. versszakaszban kilehet fejezni a nép érzelmét jelöltje iránt egészen — s csak is akkor jó, ha rövid.

A kortes dal végre csak is arra szóljon kit a párt többsége léptet fel. Magán passióknak nem adhatunk helyet.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.